

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 263/2019
13.03.2019. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Јасмине Васовић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Перице Удицког, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К(н) 107/18 од 21.05.2018. године и Вишег суда у Зрењанину КжН 65/18 од 18.09.2018. године, у седници већа одржаној 13.03.2019. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Зрењанину К(н) 107/18 од 21.05.2018. године и Вишег суда у Зрењанину КжН 65/18 од 18.09.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину К(н) 107/18 од 21.05.2018. године окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 5. Кривичног законика и осуђен на казну затвора у трајању од осам месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 13.04.2018. године па надаље и на новчану казну у износу од 10.000,00 динара коју је дужан платити у року од 30 дана, по правноснажности пресуде, а у противном ће иста бити замењена казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне бити одређен један дан казне затвора, те је обавезан на плаћање судског паушала и трошкова кривичног поступка насталих пред Основним јавним тужиоцем у Зрењанину, као у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину КжН 65/18 од 18.09.2018. године одбијене су, као неосноване, жалбе Основног јавног тужиоца у Зрењанину и браниоца окривљеног, те потврђена пресуда Основног суда у Зрењанину К(н) 107/18 од 21.05.2018. године.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 482. и члана 483. став 1. и 2. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Перица Удицки, поднео

је захтев за заштиту законитости, због повреде кривичног закона из члана 438. став 2. тачка 1) у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да утврди да је поднети захтев основан, те да побијане пресуде преиначи у ослобађајуће пресуде.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажне пресуде против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости није основан.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног се неосновано указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, уз образложење да се побијане правноснажне пресуде заснивају на доказу на коме се по одредбама Законика о кривичном поступку не могу заснивати, а као незаконит доказ означен је налаз и мишљење Центра за социјални рад Града Зрењанина, од 23.04.2018. године, који је садржао исказ оштећене ББ, дат мимо правила ЗКП, јер није била упозорена да као привилеговани сведок није дужна да даје исказ, а са друге стране суд је издвојио из списка предмета исказ истог сведока - као привилегованог сведока.

Одредбом члана 194. став 5. Кривичног законика је прописано да предметно кривично дело чини ко прекрши мере заштите од насиља у породици која му је суд одредио на основу закона.

Из списка предмета произлази да је окривљени АА побијаним правноснажним пресудама оглашен кривим јер је прекршио мере заштите од насиља у породици које су му одређене пресудом Основног суда у Зрењанину П2н 120/18 од 04.02.2018. године (којима му је забрањено да на било који начин узнемирава оштећену - супругу ББ, затим становање у кући на наведеној адреси, приступ у простор око места становања оштећене и да јој се приближава на удаљености мањој од 100 м). У законито спроведеном поступку првостепени суд је ценио изведене доказе, међу којима и пресуду Основног суда у Зрењанину П2н 120/18 од 04.02.2018. године, налаз и мишљење Центра за социјални рад Града Зрењанина од 23.04.2018. године, те наводе одбране окривљеног АА да је знао да има забрану приласка кући оштећене, али је учинио супротно.

По налажењу Врховног касационог суда налаз и мишљење Центра за социјални рад Града Зрењанина од 23.04.2018. године је сачињен од овлашћене институције, коју оснива Република Србија, Центра за социјални рад Града Зрењанина и водитеља случаја ВВ у складу са одредбама Породичног закона и Правилника о организацији нормативима и стандардима рада Центра за социјални рад, који сам по себи, нити по начину прибављања није у супротности са Закоником о кривичном поступку.

Део налаза и мишљења на који указује одбрана „изјашњење оштећене ББ о околностима критичног догађаја“ је ирелевантан како за доказивање тако и за оцену законитости прибављеног и изведеног доказа - налаза и мишљења Центра за социјални рад Града Зрењанина. Наиме, у том делу, побијаног доказа се износе детаљи о понашању окриљеног АА који нису обухваћени бићем кривичног дела из члана 194. став 5. КЗ.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је нашао да побијане правноснажне пресуде нису донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП на коју се указује неосновано поднетим захтевом.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова, те применом члана 491. став 1. ЗКП одлучио као у изреци пресуде.

Записничар-саветник,
Олгица Козлов,с.р.

Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић